

dette sidstnævnte Forslag har Ministeriet troet at burde gjøre til sit, dog saaledes at Lovforslaget kun gaaer ud paa at fastsætte den ommeldte aarlige Ydelse. Hvis nemlig den almindelige Næringslovgivning i Løbet af de ommeldte 28 Aar skulde udvikle sig saaledes, at de Indskrænkninger i Næringsdriften paa Landet, som nu ere paabudte til Beskyttelse for Kjøbstæderne, bleve ophævede, vilde det være billigt, at Nørresundby fritoges for videre Ydelse til Aalborg Commune, men i saa Fald er det naturligere, at Afløsningen bestemmes, ikke til en Capital, men til et aarligt Beløb, ligeoverfor hvilket Lovgivningsmagten eventuelt vil have friere Hænder. Da den Halvdeel af Brændeviinsafgiften og af Kjendelserne for Borgerstabsbreve (Næringsbeviser), som for Fremtiden vil tilfalde Nørresundby, udgjør henimod 300 Rd., vil det kun blive c. 450 Rd., der skulle tilveiebringes ved Ligning, og det skjønnes ikke, at dette kan blive nogen særdeles trykkende Byrde for Communen.

Naar den ved Loven af 1856 hjemlede Afgang til Næringsdrift i Nørresundby i Overeensstemmelse hermed bestemmes at skulle bortfalde, vil det, da Byen paa Grund af Bestemmelserne i den nævnte Lov engang er bleven ført ind i en Udvikling, der ganske er rettet paa Næringsdrift, der imidlertid hvad Handelsnæring angaaer paa Grund af de i Næringsloven af 29de December 1857 §§ 54 og 55 indeholdte Afstandsbestemmelser ikke vil kunne udøves der uden særlig Hjemmel, være nødvendigt, at der aabnes ny Afgang til Næringsdrift i Nørresundby, hvilket efter den Maade hvorpaa Forholdene der have udviklet sig, formenes at burde skee derved, at de i Næringsloven om Kjøbstæderne indeholdte Regler udvides til at gjælde for Nørresundby, dog med Undtagelse af de i den nævnte Lovs §§ 28, 54 og 57 til Fordeel for Kjøbstæderne fastsatte

Afstandsbestemmelser, hvilken der saameget mindre findes Anledning til at bringe til Anvendelse paa Nørresundby, som denne efter sin Beliggenhed vil komme til at nyde Godt af den for Aalborg gjældende Forbudsfreds. Afstandsbestemmelsen i Næringslovens § 55 er allerede gjort anvendelig paa Nørresundby ved Beskjendtgjørelsen af 20de Marts 1858. Det er en Selvfølge, at der, saafremt de foreslaaede Bestemmelser maatte erholde Lovskraft, af Indenrigsministeriet vil være at udfærdige en Betsagt for, hvad der skal ansees som bunden Næring i Nørresundby.

Da Næringsforholdene i Nørresundby efter nærværende Forslag i det Hele vilde blive ordnede i Lighed med Kjøbstædernes Næringsforhold, er det i Overeensstemmelse hermed foreslaaet, at ogsaa den Afgift, der bliver at erlægge af Brændeviinshandel og Udskjænkning, for Nørresundbyes Vedkommende vil være at fastsætte af sammes Communalbestyrelse.

Da den Halvdeel af Kjendelserne for Borgerbreve, der ikke er indflydt i Aalborg Ræmmerkasse, overeensstemmende med Næringslovens § 12 for Tiden tilfalder Magistraten og Byfkriveren i Aalborg, og da denne Indtægt, for saavidt de paagjældende Embedsmænd ere satte paa fast Gage, er beregnet til Afgang i de for de vedkommende Embeder normerede Gager af Statskassen, er det antaget, at det derved maatte have sit Forblivende for de nuværende Embedsmænds Embedstid.

Ministeriet har slutteligent formøent, at Loven først burde træde i Kraft den 1ste Januar 1869, da et nyt Regnskabsaar for begge de paagjældende Communer begynder, hvorved der ogsaa gives de i Aalborg bosatte Næringsdrivende, som ikke allerede have benyttet deres særegne Ret til uden videre Næringsadkomst tillige at drive Næring i Nørresundby, en passende Frist til at tage Bestemmelse herom.